

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. θ' 1-8)
8 Ιουλίου 2018

Τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ τῆς Καρπεναοῦμ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ἀποκαλυφθεῖ γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἡ θεία δύναμη καὶ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ. Νὰ πιστοποιηθεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ αὐθεντικότητα τοῦ λόγου Του. Νὰ δηλωθεῖ, κατὰ τὸν σαφέστερο τρόπο, ἡ νίκη τοῦ Θεοῦ πάνω στὴ δύναμη τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἁμαρτίας.

Τὰ θαύματα ἐνισχύουν τὴν πίστη τῶν ἀπλῶν καὶ ταπεινῶν ἀνθρώπων στὴν καρδιά πού δέχονται γιὰ Σωτῆρα καὶ Κύριό τους τὸν Χριστό. Ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ φυσικὸ ἐπακόλουθο κάθε θαύματος.

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, ὅμως, βλέπουμε τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς φαρισαίους νὰ στενοχωροῦνται καὶ νὰ ἐκφράζονται ἀρνητικὰ γιὰ τὸ θαῦμα πού ζοῦν, λέγοντες «Οὗτος βλασφημεῖ», ὅταν ὁ Κύριος θεραπεύει πρῶτα τὴν ψυχὴ τοῦ παραλυτικοῦ μὲ τὴ φράση «θάρσει τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Καὶ ὁ Κύριος ὡς παντογνώστης διαβάζει τὶς καρδιές καὶ τὶς σκέψεις τους, καὶ ἀποκαλύπτοντας ὅτι «ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἁμαρτίας», λέγει στὸν παραλυτικὸ «Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου». Ἔτσι ἔγινε ἔμπρακτα φανερὸ ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι παντοδύναμος καὶ παντογνώστης, γεμᾶτος ἀγάπη γιὰ τὰ πλάσματά Του.

Τί σημαίνει ὅμως γιὰ τὸν καθένα μας τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι παντογνώστης καὶ γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια τῆς ζωῆς μας;

Μὲ τὴ σκέψη ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι παντογνώστης παρηγορούμεθα. Εἶναι ἀποτελεσματικὸ νὰ ξέρουμε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι δίπλα μας, γιὰ νὰ μᾶς ἐνισχύει, νὰ παρακολουθεῖ τὶς δυσκολίες μας καὶ νὰ ἐπεμβαίνει, ὅταν τὸ ἀπαιτεῖ τὸ πνευματικὸ μας συμφέρον. Τὴν πραγματικότητα αὐτὴ τὴν καταλαβαίνουμε σὲ στιγμὲς πνευματικῆς πληρότητας, πού ἡ χάρις Του διαποτίζει τὴν καρδιά μας. Ἀλλὰ καὶ ὅταν περνοῦμε κάποια δοκιμασία, πού κάθε ἀνθρώπινη βοήθεια εἶναι ἀνίσχυρη, βρίσκουμε καταφύγιο «εἰς τὸν μόνον δυνάμενον σῶζειν».

Ἡ βεβαιότητα ὅτι εἶναι Παντογνώστης μᾶς βοηθεῖ ἐπίσης νὰ σκεφθοῦμε ὀρθά, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς μας διάβολος προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσει ὅτι κανεὶς δὲν μᾶς βλέπει καὶ κανεὶς δὲν θὰ μάθει ποτὲ τὸ κακὸ πού κάνουμε.

Τέλος, ἡ βεβαιότητα ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Παντογνώστης, παρηγορεῖ τὸν ἀγῶνα μας, ὅπως φαίνεται καὶ στὴν περίπτωση τοῦ παραλυτικοῦ τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, στὸν ὁποῖον ἀπευθυνόμενος ὁ Χριστὸς εἶπε «Θάρσει τέκνον», ἐνισχύοντας ἔτσι τὶς δυνάμεις του καὶ κάθε ἄνθρωπο, ποὺ σήμερα περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐλπίδα καὶ ψυχικὴ στήριξη.

Ἀδελφοί μου, ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη τὴν σώζουσα καὶ ζωντανὴ πίστη, ἡ ὁποία, ὅταν ὑπερηρετεῖ τὸν πληγωμένο ἄνθρωπο, βεβαιώνει μὲ τὸν πιὸ χειροπιαστὸ τρόπο ὅτι ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ὑπόθεση τοῦ μυαλοῦ μας ἀλλὰ τῆς καρδιᾶς μας.

Αὐτό, βέβαια, δὲν σημαίνει ἓνα πρόχειρο συναισθηματισμὸ ποὺ ἀφορᾷ ἐπιφανειακὰ θρησκευόμενους ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἶναι τὸ βαθύτερο γνῶρισμα τῶν ἀγωνιστῶν ποὺ ἀνακάλυψαν τὴν οὐσία τῆς ὑπαρξῆς τους. Αὐτοὶ εἶναι οἱ νικητὲς τῆς παρούσας ζωῆς καὶ οἱ κληρονόμοι τῆς αἰώνιας πραγματικότητος.